Știri și Reportagii

Neusell a învins pe Schornath

PARIS 15 (serviciul nostru special). Pe velodromul de iarnă a avut loc eri o grandioasă reuniune pugilistică, la care au participat o serie din cei mai renumiți boxeuri germani.

Iată rezultatele înregistrate:

Walter Neusell învinge prin abandon în a 6-a repriză pe Iacob Schonrath.

Ioseph Besselman câștigă la puncte în fața lui Siedmann.

Ernst Weiss învinge la puncte pe Galkov.

Schieffer e declarat învingător în fața lui Alla Tauberg.

La 26 Octombrie, cursa de închidere a sezonului ciclist

București-Giurgiu-București pe echipe, pentru Cupa „F.R.C."

Participă și alergătorii brașoveni în frunte cu campionul național Chicomban

Aflăm că la Federația Română de Ciclism se proectează organizarea unei probe de fond, pe traseul București—Giurgiu—București, pe distanța de 110 km.

Cursa se va desfășura la 26 Octombrie, iar formula de alergare va fi pe echipe formate din 4 alergători.

Forul nostru ciclist va răsplăti eforturile echipei câștigătoare a cursei de fond de închidere a sezonului, cu o frumoasă cupă, denumită „Cupa F. R. C.".

PARTICIPA ȘI BRAȘOVENII IN FRUNTE CU CAMPIONUL NAȚIONAL

Proba dela 26 Octombrie va fi o revanșe a campionatului național de fond, desfășurat acum o săptămână și care a avut învingător pe brașoveanul Nicolae Chicomban.

Alergătorii brașoveni participă la această probă de închidere a sezonului ciclist de fond, mai precis, pentru a acorda revanșa alergătorilor bucureșteni, cari, momentan se îndoiesc de valoarea lor.

In orice caz, întrecerea de fond dela 26 Octombrie promite a oferi un spectacool de bună calitate.

Vom reveni cu noui amănunte.

G. D.

Duminică la Brașov și Timișoara triatlonul juniorilor

S'a întârziat mult în acest an disputarea triatlonului juniorilor pentru plachetele inginerului Radu Filiti.

Și în aceste câteva Duminici care au mai rămas până la reluarea sezonului de cross, orașele București, Timișoara, Brașov și Sibiu vor programa aceste întreceri.

La Timișoara triatlonul se va ține chiar Duminica aceasta, în program figurând deasemeni câteva probe de marș. Probabil că și Brașovul va ține tot Duminică acest concurs.

Și rămâne astfel la o dată cât mai neîntârziată, Bucureștiul și Sibiul. Și să nu uităm Cernăuțiul, care ne-a promis, prin hărnicia d-lui Nichifor Modest, întâiul concurs al Cernăuțiului recucerit, al Cernăuțiului românesc.

D. colonel Sergiu Dumitrescu a luat conducerea sălii de arme a Cercului Militar

Sala de arme a Cercului Militar a primit prin d. Colonel Sergiu Dumitrescu un nou Președinte care prin energia d-sale incomparabilă va continua activitatea rodnică a celei mai mari săli de arme din țară. Astfel activitatea d-lui Colonel Deagu, plecat pe front, își are asigurată continuarea, mai ales că la sala de scrimă a C. M. B. funcționează cei doi excelenți profesori de scrimă Cpt. Panescu C-tin și Angeluo C. Pellegrini.

Pe d. Colonel Sergiu Dumitrescu nu este nevoie să-l prezentăm publicului scrimeur. D-sa este actualmente unul dintre cei mai buni trăgători din țară la sabie. Chiar în concursurile ținute anul trecut a bătut pe cei mai buni trăgători în concursuri.

Trebue să apreciem la justa sa valoare acest fapt ținând seama că d. Colonel Dumitrescu în calitate de secretar general al Prefecturei Poliției Capitalei, trebue prin această nouă misiune să-și răpească și ultimul timp liber care poate îi mai rămâne.

La poarta echipei Milano. Puricelli printr'un salt acrobatic evită pe Zorzan care prinsese balonul. Bologna-Milano 2 : 1

Duminică dimineața la „Marconi"

Dumitru Iordănescu reintră în fața talentatului GHEORGHE FLOREA

După amiază, la „Tir", o reuniune amatoare

Duminică dimineața, la «Marconi», în cadrul obișnuitei reuniuni săptămânale, asociația maeștrilor prezintă sportivilor bucureșteni, un interesant match profesionist.

E vorba de întâlnirea dintre DUMITRU IORDANESCU, fostul challenger a lui Gheorghe Popescu, și talentatul GHEORGHE FLOREA. Dacă primul e un vechiu practicant al sportului cu mănuși, apoi ultimul se află la abia al douilea match profesionist din carieră. Primul l-a susținut iarna trecută în sala «Noui» când a terminat la egalitate cu Costel Stănescu. De aci n'a mai boxat, dar nu și-a întrerupt antrenamentele, deoarece fiind un fel de ajutor al maestrului Doculescu, Florea a trebuit să fie în fiecare seară la sală și să facă la mănuși cu 2—3 elevi. Boxul profesionist a cunoscut, încă, o perioadă de acalmie la noi, Florea n'ar fi boxat nici acum, dar impresia pe care a lăsat-o acum câtva timp în niște matchuri de antrenament — alături de Lucian Popescu și Mielu Doculescu, — a fost excelent. Și ca adversar i-a fost ales redutabilul Dumitru Iordănescu.

Prevedem deci, un match extrem de disputat, și, deci, o reuniune de succesul celei de Dumineca trecută.

Maeștrii, însă, organizează și o a doua reuniune, Duminecă după amiază, în spațiosul bazin al societății «Tirul». Cum aci vor fi numai matchuri amatoare, au fost programați câțiva din cei mai talentați elevi ai sălilor bucureștene.

Dar să vă dăm mai bine spre lectură, cele două programe.

GRADINA „MARCONI"
Ora 10 dim.

Constantin Dumitrescu (B. S.) — Barbu Gheorghe (A. C. T.).

Constantin Sărbătoare (B. S.). — Marin Dobrescu (Turda).

Ștefan Stănescu (B. S.) — Gheorghe Dudău (Tir).

Leonte Macovei (B. S.) — Niculae Gherghina (J. C.).

Niculae Grassu (B. S.) — Cristinel Stănescu (J. C.).

Sava Ion (A. C. T.) — Dobre Ștefan (Turda).

MATCH REZERVA

Grigore Borș (J. C.) — Teodorescu G. (B. L.).

MATCH PROFESIONIST

Dumitru Iordănescu — Gheorghe Florea, match în 8 reprize a trei minute.

BAZINUL „TIRUL"
Ora 4 p. m.
PROGRAMUL

Lică Gheorghiu (Tir) — Niculae Tinichez (A. C. T.).

Ilie Terpeziceanu (Turda) — Virgil Ciolan (J. C.).

Cristache Teodorescu (Tir)—Constantin Tudose (Turda).

Baciu Păun (J. C.) — Fl. Mihăilescu (J. C.).

Radu Alexandru (Tir) — Gh. Petrescu (J. C.).

Puricel Radu (A. C. T.) — Avramescu Milică (B. S.).

Mitrea Vasile (A. C. T.) — Ivașcu Ilie (Turda).

MATCH REZERVA

Paraschiv Ion (A. C. T.) — Mihail Farago (J. C.).

Instructorii atletici la lucru

Din localitățile unde au fost trimiși să deschidă drum nou atletismului, să-l apropie de tineret și să-i desvălue tainele și frumusețile, au început să se reîntoarcă instructorii.

Au sfârșit cursurile lor de popularizare, anefistele Guță (Timișoara), Prejbeanu (Blaj), cum și profesorul Manolescu (Câmpia-Turzii).

Sunt multe de spus după aceste experiențe atletice. Elevi numeroși și sârguincioși, stadioane bine amenajate, o pistă și instalații, oameni înțelegători. Și dacă instructorii ar vroi-o, ne-ar putea trimite și nouă câteva însemnări dela cursurile lor. Ceea ce nu ne-ar scuti pe noi de a face un reportaj. Deocamdată însă îi așteptăm și pe ceilalți.

Instructorii au dus în centrele în care au fost numiți, nu numai ideea sportului atletic, dar și materiale. Suntem siguri că de-acum concursuri vom avea și în alte orașe, decât cele cunoscute de până acum.

In București, instructorii nu mai predau pe cele patru stadioane puse la dispoziția amatorilor. In schimb studenții Anefului urmează cu sârguință metoda lui Engelhard, iar grupările atletice își au aproape fiecare instructorul său.

Deasemeni îi veți vedea regulat (ce-i drept cam puțini) între oficialii concursurilor Ligii.

Cum vedeți instructorii lucrează, sunt activi. Și încă nu sunt atât de mulți. Dar să nu uităm că anul acesta am avut întâia școală atletică, întâia serie de instructori.

Istoria Ski-ului

de Madeleine Ken

In Scandinavia se foloseau de skiuri din anul 1200

Regele Svere alcătuise la această epocă un corp de skiori militari.—In 1590 finlandezii prevăzuți cu skiuri, băteau o armată rusă

Forma skiurilor descoperite și păstrate în muzeele din Suedia și Norvegia, sunt nenumărate: rachete cu curele, skiuri scurte și aproape plate, lungi rachete ascuțite, skiuri foarte subțiri, etc.

Altele, făcute din laturi de lemn, sunt acoperite de-asupra de piele, pentru a facilita urcarea și probabil de asemenea pentru a evita o coborîre prea rapidă. Ghetele ocupă un loc mai ridicat decât restul scândurei. O gaură îngădue trecerea unei curele, sau scândura comportă un fel de cavitate în care se introduce gheata. Câteodată, ele sunt împodobite cu desemne și cu gravuri. Deasemenea în mod obișnuit, skiurile ascuțite la cele două capete, prezintă extremitățile recurbate.

Către anul 1670, un călător din Strasbourg, Johann Scheffer, amintește de «tălpile de lemn» pe care le foloseau laponii, pentru a merge pe zăpadă. El mai povestește că finlandezii din acest timp nu întrebuințau decât un singur baston ținut în mâna dreaptă. Skiul drept era mai lung decât skiul stâng, servind ca skiu director. El era aproape întotdeauna îmbrăcat în piele pe suprafața de alunecare pentru a se putea lipi la urcare.

In ce privește coborârile, skiorii alunecau probabil pe skiul drept, mai lung și mai ușor de condus.

Legătura se compunea dintr'un mic cerc de lemn mlădios în care se introducea vârful ghetei, locul fiind susținut de curea.

Minunarea călătorilor francezi

Unsprezece ani mai târziu, scriitorul francez Regard întreprinde deasemenea o călătorie în Laponia și descrie skiurile laponezilor:

Scânduri extrem de groase, lungi de șase picioare și late de o jumătate de picior, străbătute la mijloc în grosime de găuri pentru a permite trecerea curelelor. Femeile se serveau și ele de astfel de aparate pentru a întreprinde călătorii mai îndepărtate și mai dificile. Călătoriile către țările din nord, devin mai comune către anul 1727, când un alt francez, la Motraye, descrie pe larg patinele sau «Skidders-urile», mașini de alunecat pe zăpadă. Bastonul numit «priek» se termină printr'o măciulie plată de lemn.

In fine, un breton, Cavalerul dela Toctaye, alungat de revoluția franceză, parcurge Scandinavia.

Intr'o carte publicată în 1801, el vorbește de niște mari patine de pază pe care scandinavii parcurgeau îndepărtatele călătorii, cu o viteză vertigionasă.

El termină prin această frază profetică:

«Va veni fără îndoială o zi în care toate celelalte popoare vor face uz de aceste instrumente atât de utile și atât de puțin costisitoare».

In urma campaniilor militare, skiul ia un nou avânt și monarhii nordului, în cursul campaniilor hibernale, se gândesc curând să-l utilizeze.

In 1200 chiar, regele scandinav Svère, alcătui un corp de skiori militari, iar în 1550, țarul Ion al IV-lea înzestră armata sa, cu skiuri. Petru cel Mare a desvoltat această practică.

O armată pe skiuri

In anul 1564, în războiul Suediei contra Danemarcei, o armată de 4000 de soldați a fost echipată cu skiuri. In 1590, o armată rusească intră în Finlanda, dar fu bătută de câțiva săteni finlandezi prevăzuți cu skiuri.

După cum se constată, istoria se repetă...

Acelaș lucru se întâmplă în 1678 în timpul războiului Carol al XI-lea al Suediei și Danemarca, când un mic grup de 16 skiori surprinde și înfrânge un pâlc de 200 de dragoni suedezi.

In fine, în 1717 Norvegia organizează campanii întregi de skiori și anul 1774 vede apărând primul regulament de ski în armată, în timp ce două școli militare de ski sunt deschise.

Către 1640, se semnalează de asemenea skiul în cornicole-Austria. Se povestește că sătenii se serveau de skiuri scurte, care le permiteau să alunece printre arbori, întocmai ca șerpii.

Arnold Lunn, marele scriitor englez, pretinde că skiul era cunoscut în Anglia și anume în Devonskire către chiar aceiaș epocă (1640). Pare cert, că el a fost întrebuințat din 1860.

Cu toate acestea, a trebuit așteptat sfârșitul secolului al XIX-lea, pentru a vedea skiul infiltrându-se în Scandinavia ca sport.

Traducere de:

DINU E. GRANESCU

Footballul italian în pragul noului campionat

(Continuare din pag. 1-a)

din Torino înfrunta Ferencvaros la Budapesta. Juventus era condus cu 2:1 când Bertoni, halful dreapta este lovit și iese de pe teren. In zece oameni, Juventus atacă din toate puterile și învinge cu 3:2. In tot acest timp Bertoni se plimba pe tușe, foarte nervos. Intrebat după match dece n'a reintrat dacă îi era bine, a răspuns: «Dacă dracii ăia se simțeau prea mulți»!

Dar despre această «furie latină» s'au scris multe coloane.

SPECTACULOZITATE MARE

Jocul italian este foarte spectaculos. Se joacă numai și numai pe aripi, de a căror viteză și pătrundere depinde toată forța atacului. Jocul este extrem de iute, iar mingea se schimbă în aceiași minut de pe un teren pe altul. Deschiderile pe aripi urmate de centrări la care sar câte 5 oameni fără a-și face foult, creindu-se astfel piramide din care iese pumnul portarului care respinge, pentru ca imediat să fie o acțiune la poarta adversă urmată de o nouă fază spectaculoasă.

Dealtfel jocul pe aripi este mai frumos decât cel în tripletă.

Și apoi Italienii au avut întotdeauna shooteuri formidabili și portari de mare clasă. Veți vedea în clișeele ce prezentăm câteva din acțiunile acestor portari. Fiecare din ei poate apăra oricând orice poartă de echipă națională.

TACTICA ȘI SISTEM

Un lucru demn de remarcat. Aproape toate echipele italiene au cam acelaș sistem de joc dar au tactici diferite. Sistemul este cel prea bine cunoscut. Fundașii își au rolul de apărători, halfii sunt când în atac când în apărare după cum e jocul, iar interii urmează jocul halfilor de margine fiind odată cu ei în apărare și trecând imediat în atac. Centrul și aripile stau la înălțimea ultimului apărător advers.

Cu acest sistem atât de simplu dar care cere o condiție fizică perfectă echipele italiene au înfrânt multe echipe cu renume.

Tactica diferă dela regiune la regiune și în general, este aplicată avându-se în vedere adversarul.

ORGANIZAREA FOOTBALLULUI

In Italia sunt trei serii de divizie națională și campionate districtuale. Calificare se face astfel. Ultimii doi cedează locul lor primilor doi din seria imediat inferioară. O organizație simplă care are mari avantaje. In primul rând stabilește o ierarhie a valorilor care rareori dă greș. In al doilea rând calificarea se face mult mai ușor și mai echitabil, răsplătind meritele fiecărei echipe.

LA INCEPUT DE CAMPIONAT

Actualmente în seria A a campionatului se găsesc 16 echipe care vor disputa un campionat sistem tur retur. Fruntașele acestei serii s'au pregătit intens în vederea unei cât mai bune prezentări încă din prima etapă.

S'au jucat câteva jocuri amicale ocazionând lupte strânse și scoruri de multe ori la limită. Așa fiind viitorul campionat promite o luptă strânsă.

ECHIPELE FRUNTAȘE ȘI EFECTIVELE LOR

Prezentăm efectivele cu care pornesc la luptă patru din cele mai bune echipe din seria H

BOLOGNA: Portari: **Ferrari, Vanz, Fuzzi**; Fundași: **Ricci, Pagotto, Fiorini**; Halfi: **Marchese, Andreolo, Montesanto, Marchi, Carara**; Atacanți: **Biavati, Sansone, Puricelli, Arcasi, Andreoli, Reguzzoni, Busoni, Lupi, Nardi, Innocenti.**

AMBROZIANA: Portari: **Caimo, Franzosi**; Fundași: **Girotti, Poii, Buononococe, Dalmonte**; Halfi: **Boroli, Pozzo, Campatelli, Mariani**, Atacanți: **Cominelli, Guarnieri, Demarioo, Mascheroni, Candiani, Quario, Barlanté, Frossi.**

JUVENTUS: Portari: **Peruchetti, Sentimenti IV și Goffi**; Fundași: **Foni, Rava, Varglien I, Genti**; Mijlocași: **Depetrini, Olmi, Locatelli, Varglien II, Capocasale, Parola**; Inaintași: **Colameri, Sentimenti III, Banfi, Lushta, Colaussi, Bellini, Bandirali II.**

MILANO: Portari: **Zorzan, Rossetti, Mattioni**; Fundași: **Boniforti, Remondini, Guagnetti**, Mijlocași: **Antonini, Sandroni, Todeschini, Vannucci, Toppan**; Inaintași: **Bollano, Degli, Esporti, Meazza, Boffi, Coppello, Morselli, Roosellini, Benoni.**

Pe lângă aceste, vor conta în lupta finală Torino, Genova, Liguria, Roma și probabil Lazzio.

Aceste echipe au jucat amical între ele iar rezultatele au fost publicate în numărul nostru de ieri. Spicuim cele mai importante:

Torino — Genova 3:1
Juventus Liguria 1:0
Napoli — Roma 1:1

Pe lângă aceste efective echipele italiene se vor întări și prin achiziționarea de jucători croați și muntenegreni. Astfel Valjarevici și Vuadinovici au luat drumul Italiei iar Matosici a semnat pentru Bologna și Glaser se pare că va juca în Italia.

ȘANSELE ECHIPELOR

In ceeace privește șansele echipelor participante, se detașează dela început Bologna.

De nenumărate ori campioană Bolognia are și anul acesta toate șansele. Insă vor avea de înfrânt un Juventus cu o echipă foarte bună, Ambrosiana și Torino. Fiecare din acestea are șansa ei și nimeni nu se va alege dintre ele campionul anului 1942.

Petre Cociu

Un gest frumos

D. Apăteanu a dona suma de 5000 lei pentru familia unui sportiv căzut pe front.

Federația de fooball a hotărît ca suma să fie atribuită familiei regretatului Petre Sucitulescu.

Cum s'au comportat alergătorii în campionatul României de fond

Nicolae Chicombau (U.A.B.) a câștigat campionatul României de fond pe merit, fiind actualmente în plină ascensiune.

Bine dotat fizicește, perseverent și nelipsindu-i nici technica, care de obicei lipsea alergătorilor din provincie a fost cel mai în formă.

S'a prezentat la start, modest și disciplinat, dar cu voința fermă de a învinge.

Până la Ploești, unde Niculici, favoritul cursei a fost accidentat, a mers foarte prudent, rezervându-se pentru munte, unde este în largul său.

Profitând de defecțiunea lui Niculici, a dat însă drumul resurselor sale, arătându-și întreaga valoare. Dacă nu s'a înregistrat o medie oră mai ridicată se datorește vântului ce l-au avut tot timpul în față, ploaiei, care dela Comarnic la Brașov nu a încetat o clipă și urcușului care a măsurat circa 28— 30 km.

Actualmente este alergătorul cel mai indicat să ne reprezinte în cursele de fond, meritând titlul cucerit.

Ionel Georgescu (U.A.B.) a concurat surprinzător de bine. Cucerind locul doi a promovat în categoria I. Această performanță se datorește în bună parte lui Chicombau care l-a dus în trena sa în majoritatea cursei. Totuș este un alergător care trebue urmărit promițând lucruri frumoase. A terminat cursa complect epuizat însă, nu trebue să uităm că a fost o probă dură în care intemperiile anotimpului a jucat un rol hotărîtor.

Rămâne să-l vedem în altă cursă pentru ca ne pronunța definitiv.

Dumitru Niculici, (Metropola) favoritul competițiunei, cu toate că a ocupat locul trei, rămâne totuș un alergător de reală valoare și capabil să lupte în orice lot de concurenți. In cursa de Duminică a făcut o greșeală enormă care l-a privat de victorie.

Fiind favorabil, unanim, Niculici a pozat în campion sigur, subestimându-și adversarii. Dupăce comisese greșeala de a lăsa pe brașoveanul Georgescu I. și Radu Ioniță să se detașeze de pluton, cade din nou în greșeală și nefiind atent intră într'o spărtură a pavajului șoselei care în mod normal putea fi evitată. L-a costat o roată ruptă, pierderea a 4'30" și în plus pierderea contactului cu Chicombau, inamicul No. 1 al campionatului. Eforturile ce a depus pentru a recupera nu i-a adus nici o satisfacție, însă nouă l-am urmărit ne-a dat ocazia să-i valorificăm calitățile.

A mers excelent pe plat, la munte și la vale. A slăbit în apropiere de Brașov și credem că moralul a fost cauza. Imposibilitatea de a mai ajunge la înălțimea lui Chicombau l-a depășit ocupându-i locul ce în mod normal l'ar fi cucerit sigur.

Radu Ioniță (C.F.R.) a ocupat locul patru, comportându-se destul de mulțumitor. Fiind un alergător bun a luat cursa pe cont propriu conducând mai mult de jumătate, dar vântul ce a suflat tot timpul în calea alergătorilor l-a epuizat. Și-a revenit după Predeal, dar cursa era pe sfârșite și clasamentul greu de modificat. Rămâne un bun alergător de fond.

Costel Georgescu (U.A.B.) suferind două pane de cauciuc nu a putut să arate întreaga lui valoare. Până în momentul spargerii cauciucului se găsea în primul pluton. Rămâne să-l vedem fără ghinioane.

C. Simionescu (U.A.B.) a alergat prea puțin. La nici 17 km. dela plecare a fost obligat să descalece pentru a repara. O nouă pană l'a pus în imposibilitate de a continua. Ca și colegul lui de club; C. Georgescu a fost în ghinion.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ANGHEL SALIGNY 2. TELEFON 3.26.69